

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 228

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 martie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 698 din 12 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–5
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
23. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru consolidarea capacității instituționale a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, reorganizarea activității acesteia, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	6–13
228. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2024 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României”, aflată în subordinea Băncii Naționale a României	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 12 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vlad Gabrielescu, prin reprezentant legal Maria Magdalena Gabrielescu, în Dosarul nr. 15.378/94/2017 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.844D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În Decizia nr. 389 din 18 iunie 2020, Curtea a arătat că excluderea de la calea de atac a recursului este dată de faptul că justițiabilul se află într-o procedură de judecată specială față de cea de drept comun, ceea ce constituie un criteriu obiectiv și rațional pentru diferența de tratament.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 15.378/94/2017, **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Vlad Gabrielescu, prin reprezentant legal Maria Magdalena Gabrielescu, cu prilejul recursului formulat într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de valoare redusă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 Curtea Constituțională a declarat ca fiind neconstituțională sintagma „precum și alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, ceea ce înseamnă că justițiabilii au dreptul de a formula recurs în toate cauzele evaluabile în bani, indiferent de valoare.

6. Astfel, există un regim discriminatoriu între căile de atac disponibile în cazul pretențiilor evaluabile în bani deferite justiției pe calea dreptului comun și căile de atac disponibile în cazul pretențiilor evaluabile în bani deferite justiției pe calea procedurii speciale a cererii de valoare redusă.

7. Așadar, invocându-se considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, se arată că textul criticat este neconstituțional, întrucât, prin instituirea

unui prag valoric, cetățenii nu mai sunt egali în exercitarea dreptului lor de acces la calea extraordinară de atac a recursului.

8. Atât timp cât scopul urmărit de justițiabil, în cazul unei cereri evaluabile în bani a cărei valoare nu depășește 10.000 lei, este același indiferent de procedura aleasă, respectiv valorificarea unui drept patrimonial, reglementarea diferită a căilor de atac, în funcție de procedura aleasă pentru judecată, nu are o justificare obiectivă.

9. Reclamantul este pus în postura de a alege între avantajele oferite de procedura specială a cererii de valoare redusă și siguranța oferită de cel de-al treilea grad de jurisdicție.

10. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Tratamentul juridic diferit al căilor de atac în procedura cu privire la cererile de valoare redusă se justifică prin caracterul special al acestei proceduri, derogatorie de la dreptul comun.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Hotărârea judecătorească este supusă numai apelului la tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare.*”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egal al justiției. De asemenea, este invocată și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 607 din 30 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 26 mai 2022, a reținut că procedura privind cererile de valoare redusă reglementată prin art. 1.026—1.033 din Codul de procedură civilă este o procedură specială, facultativă, fiind, de

regulă, scrisă, lipsită de oralitate, principiile contradictorialității și dreptului la apărare fiind respectate, de principiu, prin comunicarea către părți a actelor de procedură, acestea putând formula întâmpinare, răspuns la întâmpinare sau cerere reconvențională. Hotărârea pronunțată asupra cererii se comunică părților, care pot formula apel în termenul prevăzut de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 101 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 12 mai 2016, paragraful 16). Așadar, în cadrul procedurii speciale privind cererile de valoare redusă, părțile au posibilitatea formulării și depunerii apărărilor pe care le consideră necesare, iar împotriva hotărârii instanței, părțile pot uza de căile de atac deschise de lege.

18. Curtea a mai reținut că, potrivit art. 1.027 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reclamantul, în vederea valorificării pretenției sale evaluabile în bani, este cel care optează între procedura specială reglementată de titlul X din cartea a VI-a — *Proceduri speciale* a Codului de procedură civilă și procedura de drept comun. Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, precitată, prin care s-a constatat neconstituționalitatea excluderii cererilor evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv de la calea de atac a recursului, a vizat procedura de drept comun în privința căreia Curtea a stabilit că, indiferent de pragul valoric al cererilor evaluabile în bani, accesul la calea de atac a recursului trebuie să fie asigurat. Așadar, Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 nu se referă la procedura specială reglementată de titlul X din cartea a VI-a — *Proceduri speciale* a Codului de procedură civilă.

19. Astfel, Curtea a reținut că ceea ce se contestă este competența legiuitorului de a reglementa proceduri speciale de judecată în privința cererilor de o anumită valoare care pot duce la consecința excluderii accesului la calea de atac a recursului.

20. În conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens sunt Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, și Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012.

21. Potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.

22. Astfel, de principiu, legiuitorul poate institui o procedură de judecată specială în privința cererilor evaluabile în bani alternativă la cea de drept comun, folosind drept criteriu valoarea redusă a cererii, din moment ce acesta dă expresie unei necesități de judecare cu celeritate a unor cauze cotidiene/obișnuite/cu caracter recurent. Instituind o astfel de procedură, este de la sine înțeles că legiuitorul va stabili o configurație aparte a acesteia atât în privința garanțiilor și termenelor procesuale, cât și în privința instanței competente și a căilor de atac disponibile, în scopul judecării cu celeritate și în procedură simplificată a acestora. Dacă toate garanțiile/termenele/căile de atac din procedura specială simplificată s-ar identifica întru totul cu cele aplicabile în procedura de drept

comun, înseamnă că cea specială nu și-ar mai găsi rațiunea. Prin urmare, legiuitorul trebuie să evalueze în ansamblu procedura simplificată, pentru a respecta drepturile și libertățile fundamentale și a atinge scopul urmărit prin instituirea acesteia, și nu prin compararea individuală a garanțiilor din procedura generală și cea specială nou-reglementată. Totodată, trebuie subliniat faptul că această procedură este alternativă la cea de drept comun, astfel că reclamantul este cel care va alege procedura pe care o va urma, în temeiul principiului disponibilității.

23. Curtea a mai observat că în expunerea de motive care a însoțit proiectul Codului de procedură civilă legiuitorul a precizat că, în reglementarea procedurii speciale privind cererile de valoare redusă, a avut drept model legislativ prevederile Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 199 din 31 iulie 2007. Astfel, similar procedurii prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 861/2007, și procedura specială cu privire la cererile de valoare redusă din Codul de procedură civilă este reglementată ca o procedură scrisă, în care sunt utilizate formulare tipizate pentru actele de procedură (art. 1.029 din Codul de procedură civilă) și care se desfășoară, în întregime, în camera de consiliu [art. 1.030 alin. (1) din Codul de procedură civilă]; cu excepția cauzelor în care instanța de judecată consideră necesară o dezbateră orală sau în care una dintre părți solicită aceasta [art. 1.030 alin. (2) din Codul de procedură civilă], în cazul în care instanța a fixat un termen pentru înfățișarea părților, acestea vor fi citate [art. 1.030 alin. (10) din Codul de procedură civilă].

24. În ceea ce privește competența de soluționare a cererii de valoare redusă, aceasta revine judecătoriei, potrivit art. 1.028 din Codul de procedură civilă, care va pronunța și va redacta hotărârea în termen de 30 de zile de la primirea tuturor informațiilor necesare sau, după caz, de la dezbateră orală (art. 1.031 din Codul de procedură civilă). Hotărârea judecătorească este supusă numai apelului la tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare (art. 1.033 din Codul de procedură civilă).

25. Prin urmare, legiuitorul are legitimitate constituțională să instituie o procedură simplificată de judecată în privința cererilor de valoare redusă, astfel încât se pune problema dacă are posibilitatea ca, printr-o asemenea manieră de reglementare, să excepteze hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri de la calea de atac a recursului, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017.

26. Curtea a observat că Regulamentul (CE) nr. 861/2007 nu impune statelor membre adoptarea unui anumit standard privitor la instituirea unor căi de atac în procedura analizată, astfel că acestea au o marjă de apreciere în acest sens.

27. În plan intern, prin Decizia nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012, Curtea a statuat că eliminarea controlului judiciar asupra hotărârii pronunțate de judecătorie, în procesele și cererile privind creanțe având ca obiect sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv, aduce atingere principiului constituțional referitor la egalitatea în fața legii, astfel cum este reglementat prin art. 16 din Constituție, golind de conținut dispozițiile art. 129 din Constituție. Pragul valoric de 2.000 lei al obiectului litigiului nu poate constitui un criteriu de natură să justifice instituirea unui tratament juridic diferit în privința exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate asupra fondului cauzei, pentru aceleași categorii de litigii, și anume cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani. Soluția legislativă criticată creează o situație de inegalitate juridică în cadrul aceleiași categorii de justițiabili, valoarea pecuniară a obiectului pricinii neputând fi considerată un criteriu suficient, de

natură să asigure o judecată echitabilă, care să conducă la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții definitive și irevocabile.

28. Curtea a reținut că principiul constituțional al egalității în fața legii, fără privilegii și discriminări, presupune faptul că toate persoanele aflate în aceeași situație juridică au o vocație egală de a fi judecate de aceleași instanțe judecătorești și după aceleași reguli de procedură, incluzând administrarea probelor, asigurarea dreptului la apărare sau la folosirea aceluiași căi de atac, fără nicio discriminare pe criteriile de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau alte criterii discriminatorii. Astfel, imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac de către părțile unui proces, determinată de un criteriu subiectiv, de natură pecuniară, legat de valoarea obiectului cauzei deduse judecării, este de natură să împiedice aplicarea efectivă a principiilor constituționale ale egalității în drepturi, în general, și egalității în fața justiției, în special, cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) și în art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

29. Or, textul legal criticat permite exercitarea căii ordinare de atac a apelului împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în primă instanță, astfel încât controlul judiciar, sub forma unei căi de atac devolutive, este asigurat în această procedură specială. Însă în aceste cauze nu poate fi exercitată calea extraordinară a recursului. Cu privire la acest aspect, Curtea a constatat că, în urma pronunțării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, ca regulă, în cauzele având ca obiect cereri evaluabile în bani, justițiabilul are acces la calea de atac a recursului. Astfel, rațiunea adoptării unei asemenea soluții prin decizia anterioară a fost aceea de a deschide accesul la calea recursului pentru cererile evaluabile în bani indiferent de valoarea lor, neputând exista cauze mai importante și mai puțin importante în funcție de acest criteriu.

30. Procedura analizată este cea structurată în funcție de valoarea cererii, și nu accesul în sine la calea de atac a recursului. Faptul că hotărârea pronunțată nu poate face obiectul recursului nu rezultă în mod direct din fixarea unei condiții valorice în acest sens, ci din faptul că însăși judecarea acestor cereri privește valori într-un anumit quantum și se realizează într-o manieră simplificată. Nu este o măsură directă de excludere de la calea de atac a recursului prin fixarea unui prag valoric. Astfel, pragul valoric stabilit în art. 1.026 din Codul de procedură civilă se referă la stabilirea unei proceduri de judecată distincte de cea de drept comun, în concordanță cu art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 (cereri a căror valoare nu depășește 2.000 euro), și conturează o tipologie aparte de cauze, care, deși pot viza materii eterogene în sine, au un grad redus de dificultate și caracter cotidian și, în consecință, necesită o rezolvare rapidă, simplificată și cu costuri scăzute pentru a contribui la securitatea circuitului civil. În acest domeniu strict delimitat legiuitorul poate stabili reguli procedurale speciale și particulare în raport cu procedura de drept comun, astfel că exceptarea acestor cauze de la calea de atac a recursului este dată de categoria cauzelor vizate. Astfel cum s-a arătat, într-o procedură specială nu trebuie să se regăsească toate garanțiile specifice procedurii generale, ceea ce înseamnă că legiuitorul trebuie să îi imprime un caracter suplu și flexibil pentru a atinge, într-o manieră rapidă, dar cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, scopul pentru care a fost instituită. Lipsa accesului la calea de atac a recursului nu poate fi convertită într-un motiv de neconstituționalitate rezultat din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, aceasta vizând procedura generală, și nu cea simplificată.

31. Prin urmare, considerentele de principiu ale Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în cauza de față.

32. Principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată). De asemenea, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, sau Decizia nr. 67 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2015). Totodată, Curtea a subliniat, în mod constant, în jurisprudența sa, că pentru situații juridice diferite legiuitorul poate institui un regim juridic diferit, fără a încălca, în acest fel, principiul constituțional al egalității în drepturi (a se vedea Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 276 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 19 martie 2009).

33. În consecință, Curtea a reținut că exceptarea de la accesul la calea de atac a recursului este dată de faptul că justițiabilul se află într-o procedură de judecată specială față de cea de drept comun, ceea ce se constituie într-un criteriu obiectiv și rațional pentru diferența de tratament a acestuia în raport cu un justițiabil aflat în procedura generală. Totodată, stabilirea procedurii de judecată speciale nu are un caracter arbitrar, fiind o concretizare a unei necesități de soluționare rapidă și simplificată a unor cereri de un anumit quantum care reflectă aspecte cotidiene ale vieții sociale. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție.

34. În ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, chiar dacă accesul la calea extraordinară de atac este o parte componentă a acestuia, accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv,

dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, cu referire la deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, și nr. 967 din 20 noiembrie 2012, precitată, sau Decizia nr. 500 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, paragraful 16).

35. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la toate gradele de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kudła împotriva Poloniei*, paragraful 157, sau Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, sau Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, paragraful 16). Totodată, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenție, că „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept.”

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Gabrielescu, prin reprezentant legal Maria Magdalena Gabrielescu, în Dosarul nr. 15.378/94/2017 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru consolidarea capacității instituționale a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, reorganizarea activității acesteia, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere necesitatea creșterii eficienței colectării veniturilor la bugetul general consolidat și pentru asigurarea unei coordonări integrate a activității administrației fiscale în acțiunea de combatere a fraudei și evaziunii fiscale, precum și răspunderea Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară într-un mod care să asigure predictibilitatea acesteia pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, instituită prin Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de necesitatea combaterii eficiente a comportamentelor neconforme și a fraudei fiscale prin demararea acțiunilor complexe, ținute, la contribuabilii cu risc fiscal ridicat, dar și de necesitatea îmbunătățirii structurii de control operativ privind lupta împotriva evaziunii fiscale și a fraudei fiscale,

având în vedere importanța respectării secretului fiscal ca cerință fundamentală care asigură funcționarea corectă a sistemului administrării fiscale, precum și consecințele nerespectării acestuia,

deoarece este necesară o nouă structură organizatorică care să permită implementarea eficientă a reformelor din toate punctele de vedere specifice unei schimbări, dar și ținând cont de necesitatea accelerării măsurilor care să vizeze atât majorarea veniturilor bugetare, cât și reducerea onorariilor dintr-o cheltuielile bugetare, dar și de evitare a riscului unor posibile presiuni asupra veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat,

văzând măsurile instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2023 privind înființarea, dezvoltarea și administrarea unui hub financiar la nivelul Ministerului Finanțelor și actele normative aflate în transparență publică pe site-ul Ministerului Finanțelor, emise în aplicarea acesteia, respectiv măsurile specifice pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare, prin care Agenției Naționale de Administrare Fiscală îi sunt atribuite noi sarcini și competențe în domeniul digitalizării prin înființarea unei noi structuri în vederea evidențierii/urmăririi/monitorizării veniturilor suplimentare rezultate din utilizarea S.I.I.S.N. (sistem informatic de interes strategic național) și a modulelor de valorificare pentru gestionarea veniturilor publice,

deoarece prin reforma 1 din Pilonul III, componenta C8 din cadrul Planului național de redresare și reziliență, se abordează nevoia urgentă de modernizare și digitalizare a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, astfel încât colectarea impozitelor să fie mai eficientă în raport cu obiectivul de a crește raportul venit — PIB și de a reduce decalajul fiscal la TVA,

întrucât este necesară consolidarea colaborării și comunicării cu alte administrații fiscale, precum și cu organisme internaționale, pe arile de interes și prioritățile comune existente la nivel internațional, inclusiv consolidarea mecanismului consultativ de colaborare cu mediul de afaceri și contribuabilii pentru transparentizare și creșterea conformării fiscale,

ținând cont de faptul că este necesară asigurarea resurselor necesare desfășurării activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală la nivelul și standardele stabilite și pentru a furniza servicii de calitate contribuabililor, cu personal calificat adecvat, nu numai în privința legislației fiscale și a proceselor, ci și în ceea ce privește toate competențele,

ținând cont de fenomenele complexe (contrabanda, fraudă vamală și fiscală) care se manifestă la nivel global și care constituie o amenințare permanentă pentru mediul concurențial al pieței legale, interne și europene, de natură să afecteze substanțial bugetul de stat consolidat al fiecărui stat membru și implicit interesele financiare ale Uniunii Europene, dar și de faptul că aceste fenomene (contrabanda, fraudă vamală și fiscală) cauzează pierderi financiare importante, care se datorează sustragerii de la controlul vamal, neachitării taxelor vamale, a altor taxe datorate bugetului de stat, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată (TVA) și a accizelor,

întrucât implementarea Sistemului național RO e-Sigiliu este un proiect de digitalizare asumat de care România are nevoie pentru îmbunătățirea și modernizarea activității specifice a instituțiilor specializate din cadrul Ministerului Finanțelor, precum și pentru îmbunătățirea cooperării cu celelalte instituții competente,

având în vedere faptul că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor propuse ar menține nivelul prezent al capacității administrative a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, fără posibilitatea de a crea impactul pozitiv necesar majorării veniturilor bugetare, ar conduce la neîndeplinirea responsabilităților și a misiunilor stabilite prin Sistemul național RO e-Sigiliu și ar conduce la creșterea factorului de risc în ceea ce privește introducerea pe piață a produselor contrafăcute, a contrabandei, precum și a evaziunii și a fraudelor fiscale și vamale,

deoarece este necesară echivalarea, prin act normativ, a funcțiilor publice specifice de inspector antifraudă, șef birou vamal, șef adjunct birou vamal, inspector vamal, agent vamal și controlor vamal cu funcții publice generale, iar în lipsa unei echivalări a funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale nu pot fi aplicate toate modalitățile de modificare a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, aspect care este de natură a afecta dreptul funcționarilor publici la dezvoltarea carierei, iar în lipsa echivalării este afectat și dreptul la carieră al funcționarilor publici din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv din Autoritatea Vamală Română și, implicit, aceștia ar putea fi discriminați în raport cu alte categorii de funcționari publici cu funcții publice specifice, precum și realizarea în mod corespunzător a rolului și atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv ale Autorității Vamale Române și asigurarea capacității de funcționare a acestora,

ținând seama că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat și că neadoptarea acestor măsuri ar avea consecințe negative asupra bugetului consolidat, fiind absolut necesare pentru implementarea unor soluții viabile de administrare care să conducă la o capacitate administrativă sporită necesară pentru o mai bună colectare a veniturilor statului, reducerea evaziunii și fraudei fiscale, precum și asigurarea de servicii mai bune pentru cetățeni,

dată fiind situația extraordinară în care statul român trebuie să instituie măsuri eficiente pentru combaterea evaziunii fiscale, în vederea creșterii gradului de colectare a veniturilor bugetare și reducerii pierderilor la bugetul de stat,

luând în considerare precizările organismelor internaționale, ca urmare a evaluărilor periodice, potrivit cărora Agenția Națională de Administrare Fiscală are nevoie de stabilitate, de consolidarea capacității instituționale, astfel încât să pună în aplicare politica fiscală a țării, să asigure veniturile fiscale prin disciplina financiară pe care Guvernul și-a asumat-o prin programul de guvernare,

în considerarea faptului că toate aceste elemente constituie o situație de urgență și vizează interesul public și strategic, având în vedere urgența obținerii veniturilor la bugetul general consolidat și digitalizarea masivă a sistemului informatic existent drept condiție esențială și necesară în cadrul procesului de consolidare instituțională și a veniturilor a căror reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Președintele Agenției este ajutat în activitatea sa de 3 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului la propunerea președintelui Agenției. Vicepreședinții exercită atribuțiile delegate de președintele Agenției. Răspunderile și atribuțiile vicepreședinților se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției.”

2. La articolul 21, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Prin atribuțiile încredințate, Agenția asigură: administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare date prin lege în competența sa, precum și controlul fiscal, respectiv inspecție fiscală, control inopinat, control antifraudă, verificarea situației fiscale personale, verificare documentară, conformare voluntară pentru prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte care au ca efect fraudă fiscală și evaziunea fiscală, precum și a altor fapte date prin lege în competența sa.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În cadrul Agenției se înființează Direcția generală antifraudă fiscală, structură fără personalitate juridică, cu atribuții de prevenire, descoperire și combatere a actelor și faptelor de evaziune fiscală și fraudă fiscală.

(2) În cadrul direcțiilor regionale antifraudă fiscală funcționează structuri teritoriale județene cu sediul în județele din aria de activitate a acestora, astfel cum sunt stabilite prin hotărârea Guvernului de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Operaționalizarea structurilor antifraudă teritoriale județene are loc începând cu data de 1 ianuarie 2025.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Personalul Direcției generale antifraudă fiscală este compus din funcționari publici, cu funcții publice generale sau specifice, și din personal contractual.

(2) Funcțiile publice specifice utilizate în cadrul Agenției pentru Direcția generală antifraudă fiscală sunt funcții publice specifice de conducere de inspector general antifraudă, inspector general adjunct antifraudă, inspector șef direcție antifraudă, inspector șef serviciu antifraudă și funcții publice specifice de execuție din clasa I de inspector antifraudă.

(3) Ocuparea posturilor aferente funcțiilor publice specifice prevăzute la alin. (2) se face potrivit prevederilor referitoare la ocuparea funcțiilor publice din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Personalul care ocupă funcții publice specifice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală are drepturi și îndatoriri specifice de serviciu care se stabilesc prin statutul finanțistului, aprobat în condițiile art. 380 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Numirea în funcțiile publice specifice prevăzute la alin. (2), modificarea/suspendarea/încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea se fac prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Ocuparea funcțiilor publice specifice prevăzute la alin. (2) se face cu condiția obținerii avizului psihologic și a avizului psihologic de integritate ca urmare a promovării evaluărilor psihologice complexe, precum și a evaluărilor de integritate realizate prin intermediul unităților specializate atestate în condițiile legii.

(7) Persoanele care ocupă funcțiile publice specifice prevăzute la alin. (2) sunt supuse anual sau la solicitarea Agenției, dar nu mai mult de două ori într-un an calendaristic, evaluărilor prevăzute la alin. (6). Costurile acestor evaluări se suportă din bugetul Agenției.

(8) Funcționarilor publici care ocupă funcții publice specifice în cadrul structurii antifraudă li se consideră vechime în specialitatea studiilor absolvite întreaga perioadă în care își desfășoară activitatea în structura antifraudă.

(9) În cazul în care, cu ocazia efectuării evaluărilor anuale sau periodice realizate conform alin. (7), nu mai este îndeplinită condiția prevăzută la alin. (6), persoanelor care ocupă funcțiile publice specifice prevăzute la alin. (2) li se aplică prevederile art. 519 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 5, alineatele (1) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care ocupă funcții publice specifice poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, în realizarea atribuțiilor de serviciu, personalul care ocupă funcții publice specifice poate îmbrăca ținuta civilă. Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală în timpul acțiunilor speciale cu risc beneficiază de suportul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române sau, după caz, al Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea președintelui Agenției, în condițiile stabilite prin protocolul prevăzut la art. 9.

(4) Normele generale și speciale de dotare a personalului care ocupă funcții publice specifice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, însemnele distinctive, modelul ecusonului, uniformeii, al legitimației de control/serviciu și al ordinului de serviciu se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

4. La articolul 6, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul din cadrul Agenției care ocupă funcții publice specifice în cadrul Direcției generale antifraudă fiscală este învestit cu exercițiul autorității publice și beneficiază de protecție, potrivit legii.”

5. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) La orice acțiune de control antifraudă participă minimum două persoane care ocupă funcții publice specifice utilizate în cadrul Agenției pentru Direcția generală antifraudă fiscală.”

Art. III. — (1) Numirea personalului Direcției generale antifraudă fiscală, care ocupă funcții publice generale și îndeplinește atribuții specifice acestei activități, în funcțiile publice specifice prevăzute la art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, se va realiza în termen de 30 de zile de la data aprobării statului de funcții al aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, modificat ca urmare a aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Numirea personalului Direcției generale antifraudă fiscală conform alin. (1) se va realiza prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin transformarea posturilor aferente funcțiilor publice generale ocupate în posturi aferente funcțiilor publice specifice.

(3) Până la data de 1 ianuarie 2025, personalul Direcției generale antifraudă fiscală numit conform alin. (1) și (2) este obligat să facă demersuri pentru obținerea avizelor prevăzute la art. 4 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare.

(4) În situația în care nu se îndeplinește condiția prevăzută la alin. (3), se obține un aviz negativ din cele două prevăzute la art. 4 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, sau ambele avize sunt negative, personalul în cauză din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală se eliberează din funcția publică în condițiile art. 519 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Personalul care nu îndeplinește atribuții specifice activității Direcției generale antifraudă fiscală se menține în funcțiile publice generale/contractuale în care a fost numit/încadrat.

Art. IV. — (1) Începând cu data de 1 mai 2024, Agenția Națională de Administrare Fiscală se reorganizează prin preluarea Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, instituție publică aflată în subordinea Agenției, prin fuziune prin absorbție.

(2) Direcția generală de administrare a marilor contribuabili va funcționa ca direcție generală, fără personalitate juridică, în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Competența de administrare fiscală a Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, ca organ fiscal central, se stabilește în condițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Salarizarea personalului Direcției generale de administrare a marilor contribuabili preluat în cadrul aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală se face

similar salarizării personalului aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Încadrarea personalului Direcției generale de administrare a marilor contribuabili în numărul de posturi aprobat pentru aparatul propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și în noua structură organizatorică a acestuia se face în termenele și cu procedura prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă funcționarilor publici și de legislația muncii.

(6) Pentru litigiile în care parte este Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată, Agenția Națională de Administrare Fiscală se subrogă în toate drepturile și obligațiile Direcției generale de administrare a marilor contribuabili și dobândește calitatea procesuală a acesteia.

(7) Procedurile aferente activității Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, aflate în derulare, se preiau și se continuă de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, care se subrogă în drepturile și obligațiile acesteia, actele îndeplinite anterior potrivit legii rămânând valabile.

(8) Patrimoniul stabilit pe baza situațiilor financiare potrivit prevederilor art. 28 alin. (1¹) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, arhiva, activitatea, personalul și numărul de posturi, prevederile bugetare pe anul 2024 și execuția bugetară pe anul în curs până la data protocolului de predare-preluare, aferente activității Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, sunt preluate pe bază de protocol de predare-preluare de către Agenția Națională de Administrare Fiscală. Protocolul de predare-preluare se încheie până la data de 30 aprilie 2024. Modificările în execuția bugetară pe anul în curs se efectuează pe baza instrucțiunilor elaborate de Ministerul Finanțelor la solicitarea Agenției Naționale de Administrație Fiscală.

Art. V. — (1) Încălcarea prevederilor referitoare la divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice de către personalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, are acces la acest tip de informații atrage răspunderea penală potrivit art. 304 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare .

(2) Divulgarea fără drept a informațiilor referitoare la riscul fiscal rezultate din utilizarea modulelor informatice de antifraudă prin care sunt identificate acte și fapte potențiale de evaziune fiscală sau informații referitoare la impozite și taxe neîncasate la bugetul general consolidat, care constituie secret de serviciu, de către personalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, are acces la acest tip de informații atrage răspunderea penală potrivit art. 304 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 5 punctul II litera A, după punctul 32 se introduc patru noi puncte, pct. 33—36, cu următorul cuprins:

- „33. inspector general antifraudă;
- 34. inspector general adjunct antifraudă;
- 35. inspector șef direcție antifraudă;
- 36. inspector șef serviciu antifraudă.”

2. La anexa nr. 5 punctul II litera B, după punctul 29 se introduce un nou punct, pct. 30, cu următorul cuprins:

- „30. inspector antifraudă.”

3. La anexa nr. 51, numărul curent 2 „Agenția Națională de Administrare Fiscală” se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea autorității sau instituției publice	Funcția publică generală cu care se echivalează funcția publică specifică	Nivelul funcției publice	Nivelul studiilor necesare	Vechimea în specialitate necesară exercitării funcției publice	Funcția publică specifică ce se echivalează
0	1	2	3	4	5	6
„2	Agenția Națională de Administrare Fiscală	Director general	Conducere	Clasa I, studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă și studii universitare de master absolvite cu diplomă în domeniul administrației publice, managementului sau în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice sau cu diplomă echivalentă conform prevederilor art. 57 alin. (2) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare	Conform prevederilor art. 468 alin. (2) lit. b) din prezentul cod	Inspector general antifraudă
		Director general adjunct				Inspector general adjunct antifraudă
		Director				Inspector șef direcție antifraudă
		Director executiv				Șef administrație
		Director executiv adjunct				Șef administrație adjunct
		Șef serviciu**				Șef unitate fiscală*
		Director executiv				Șef unitate fiscală**
		Director executiv adjunct				Trezorier-șef
		Șef serviciu				Trezorier-șef adjunct
		Șef serviciu				Inspector șef serviciu antifraudă
			Conform prevederilor art. 468 alin. (2) lit. a) din prezentul cod	Ofițer de legătură la SELEC		
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional debutant, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod	Execuție	Clasa I, studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă		Inspector antifraudă, clasa I, grad profesional debutant
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional asistent, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Inspector antifraudă, clasa I, grad profesional asistent
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional principal, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Inspector antifraudă, clasa I, grad profesional principal
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional superior, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Inspector antifraudă, clasa I, grad profesional superior
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional debutant, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod				Inspector casier, clasa I, grad profesional debutant
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional asistent, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Inspector casier, clasa I, grad profesional asistent
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional principal, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Inspector casier, clasa I, grad profesional principal
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional superior, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Inspector casier, clasa I, grad profesional superior

0	1	2	3	4	5	6
		Referent, clasa a III-a, grad profesional debutant		Clasa a III-a, studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat		Referent casier, clasa a III-a, grad profesional debutant
		Referent, clasa a III-a, grad profesional asistent			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Referent casier, clasa a III-a, grad profesional asistent
		Referent, clasa a III-a, grad profesional principal			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Referent casier, clasa a III-a, grad profesional principal
		Referent, clasa a III-a, grad profesional superior			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Referent casier, clasa a III-a, grad profesional superior
		Referent, clasa a III-a, grad profesional debutant		Clasa a III-a, studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat		Casier trezorer, clasa a III-a, grad profesional debutant
		Referent, clasa a III-a, grad profesional asistent			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Casier trezorer, clasa a III-a, grad profesional asistent
		Referent, clasa a III-a, grad profesional principal			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Casier trezorer, clasa a III-a, grad profesional principal
		Referent, clasa a III-a, grad profesional superior			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Casier trezorer, clasa a III-a, grad profesional superior

NOTĂ:

* se utilizează în situația unităților fiscale care funcționează la nivelul municipiilor, constituite la nivel de direcție, cu respectarea normativului de posturi prevăzut de lege;

** se utilizează în situația unităților fiscale care funcționează la nivelul orașelor/comunelor, constituite la nivel de serviciu, cu respectarea normativului de posturi prevăzut de lege.”

4. La anexa nr. 51, după numărul curent 2 se introduce un nou număr curent, nr. crt. 21 „Autoritatea Vamală Română”, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea autorității sau instituției publice	Funcția publică generală cu care se echivalează funcția publică specifică	Nivelul funcției publice	Nivelul studiilor necesare	Vechimea în specialitate necesară exercitării funcției publice	Funcția publică specifică ce se echivalează
0	1	2	3	4	5	6
„21	Autoritatea Vamală Română	Director executiv adjunct	Conducere	Clasa I, studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă și studii universitare de master absolvite cu diplomă în domeniul administrației publice, managementului sau în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice sau cu diplomă echivalentă conform prevederilor art. 57 alin. (2) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare	Conform prevederilor art. 468 alin. (2) lit. b) din prezentul cod	Șef birou vamal
		Șef serviciu			Conform prevederilor art. 468 alin. (2) lit. a) din prezentul cod	Șef adjunct birou vamal
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional debutant, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod	Execuție		Clasa I, studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă	
						Inspector vamal, clasa I, grad profesional debutant

0	1	2	3	4	5	6
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional asistent, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Inspector vamal, clasa I, grad profesional asistent
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional principal, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Inspector vamal, clasa I, grad profesional principal
		Cu funcțiile publice de execuție de clasa I, grad profesional superior, conform art. 392 alin. (1) din prezentul cod			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Inspector vamal, clasa I, grad profesional superior
		Referent de specialitate, clasa a II-a, grad profesional debutant		Clasa a II-a, studii superioare de scurtă durată absolvite cu diplomă în perioada anterioară aplicării celor trei cicluri tip Bologna		Agent vamal, clasa a II-a, grad profesional debutant
		Referent de specialitate, clasa a II-a, grad profesional asistent			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Agent vamal, clasa a II-a, grad profesional asistent
		Referent de specialitate, clasa a II-a, grad profesional principal			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Agent vamal, clasa a II-a, grad profesional principal
		Referent de specialitate, clasa a II-a, grad profesional superior			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Agent vamal, clasa a II-a, grad profesional superior
		Referent, clasa a III-a, grad profesional debutant		Clasa a III-a, studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat		Controlor vamal, clasa a III-a, grad profesional debutant
		Referent, clasa a III-a, grad profesional asistent			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. a) din prezentul cod	Controlor vamal, clasa a III-a, grad profesional asistent
		Referent, clasa a III-a, grad profesional principal			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. b) din prezentul cod	Controlor vamal, clasa a III-a, grad profesional principal
		Referent, clasa a III-a, grad profesional superior			Conform prevederilor art. 468 alin. (1) lit. c) din prezentul cod	Controlor vamal, clasa a III-a, grad profesional superior”

Art. VII. — Articolul X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 septembrie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2016, se abrogă.

Art. VIII. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va modifica în mod corespunzător Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește organizarea, modul de funcționare, numărul de posturi al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, inclusiv cele aferente Direcției generale de administrare a marilor contribuabili și Direcției generale antifraudă fiscală, precum și alte aspecte determinate de aplicarea măsurilor de reorganizare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Încadrarea personalului Agenției Naționale de Administrare Fiscală în numărul maxim de posturi aprobat și în

noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Încadrarea personalului cu atribuții specifice activității Direcției generale antifraudă fiscală pe funcții publice specifice de conducere și execuție se realizează în termenele și cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Personalul prevăzut la alin. (3) își menține drepturile salariale de care beneficiază la data încadrării pe funcții publice specifice.

Art. IX. — La articolul 5 din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (9⁵) se introduce un nou alineat, alin. (9⁶), cu următorul cuprins:

„(9⁶) Prin excepție de la prevederile alin. (8), autoritățile din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale, în cazuri temeinic justificate, pot achiziționa pentru activități

operative autoturisme cu capacitate cilindrică mai mare de 1.600 cm³ și al căror preț poate depăși contravaloarea în lei a sumei de 23.000 de euro inclusiv T.V.A., calculată la cursul BNR din data inițierii procedurii de atribuire a contractului de achiziție.”

Art. X. — (1) Autoturismele prevăzute la art. 5 alin. (9⁶) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost introdus prin art. IX din prezenta ordonanță de urgență, se achiziționează centralizat, astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, de către Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate, denumit în continuare ONAC, în numele și pentru autoritățile din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale, cu respectarea obiectivelor și atribuțiilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Autoritățile din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale transmit ONAC, în vederea organizării procedurii/procedurilor de atribuire, necesitățile privind achiziționarea autoturismelor prevăzute la art. 5 alin. (9⁶) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele prevăzute la alin. (1), precum și bunurile prevăzute la art. XII, încadrate în grupa 3 „Mobilier, aparatură birotică, sisteme de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale”, însoțite de specificațiile tehnice prin care sunt descrise respectivele produse, precum și alte informații care descriu necesitățile în cauză, inclusiv o valoare estimată orientativă pe fiecare produs în parte, aceasta urmând a fi confirmată/revizuită prin procesul de cercetare și consultare a pieței desfășurat de ONAC.

(3) În urma derulării procedurii/procedurilor de atribuire se încheie unul sau, după caz, mai multe acorduri-cadru ori un contract, în numele și pentru Ministerul Finanțelor și/sau al unităților subordonate. În cazul în care urmează a fi încheiat un contract de achiziție publică de către Ministerul Finanțelor și/sau unitățile subordonate, în urma finalizării procedurii de atribuire, ONAC pune la dispoziție contractul în cauză în vederea semnării de către beneficiar, fără a fi parte din respectivul contract, ținând cont că, într-o asemenea situație, ONAC derulează pentru beneficiar activități de achiziție auxiliare, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Autoritățile din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale desemnează persoane care dețin cunoștințe de specialitate în raport cu necesitățile comunicate către ONAC, în vederea asigurării suportului tehnic necesar pe toată perioada de organizare și derulare a procedurilor de atribuire, inclusiv pentru evaluarea ofertelor.

(5) ONAC pune la dispoziția autorităților din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale în numele cărora s-au realizat achizițiile centralizate prevăzute la acest articol acordurile-cadru încheiate cu operatorii economici desemnați câștigători, în termen de 2 zile lucrătoare de la semnare.

(6) Monitorizarea procesului de implementare a acordurilor-cadru încheiate pentru achizițiile centralizate ale autoturismelor prevăzute la art. 5 alin. (9⁶) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele prevăzute la alin. (1), precum și ale bunurilor prevăzute la art. XII, încadrate în grupa 3 „Mobilier, aparatură birotică, sisteme de protecție a

valorilor umane și materiale și alte active corporale”, se realizează de către ONAC. În acest sens, autoritățile din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale în numele cărora s-au realizat achizițiile centralizate prevăzute la acest articol au obligația de a pune la dispoziția ONAC contractele subsecvente atribuite, precum și orice alte informații aferente implementării acestora, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la semnare, respectiv de la solicitarea lor de către ONAC.

Art. XI. — Modul de lucru aferent pregătirii, organizării și derulării procedurilor de atribuire pentru achizițiile centralizate de autoturisme prevăzute la art. 5 alin. (9⁶) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele prevăzute la art. X alin. (1), precum și ale bunurilor prevăzute la art. XII, încadrate în grupa 3 „Mobilier, aparatură birotică, sisteme de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale”, alături de termenele aferente activităților asociate și mecanismul decizional care stă la baza aprobării strategiilor de contractare și a documentațiilor de atribuire, se stabilesc prin protocol de colaborare, care se încheie în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XII. — Prin derogare de la prevederile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data de 31 decembrie 2024 autoritățile din subordinea Ministerului Finanțelor care au atribuții de prevenire și combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale și vamale pot achiziționa, pentru realizarea activităților operative, autoturisme, astfel cum sunt acestea definite la art. 3 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare, precum și mobilier și aparatură birotică, așa cum sunt prevăzute în grupa 3 „Mobilier, aparatură birotică, sisteme de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale”, subgrupele 3.1 „Mobilier” și 3.2 „Aparatură birotică” din cadrul Hotărârii Guvernului nr. 2.139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, cu modificările ulterioare, precum și obiecte de inventar de natura acestora, în scopul dotării spațiilor cu destinația de birou necesare pentru consolidarea capacității instituționale.

Art. XIII. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul care își desfășoară activitatea în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pe funcții contractuale de execuție și de conducere, salariile de bază se stabilesc prin raportare la funcțiile din Agenția Națională de Administrare Fiscală cu același nivel al salariilor de bază prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile categoriei de personal respective, cu respectarea principiilor și a ierarhizării funcțiilor, astfel încât salariile lunare ale personalului din Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor să fie egale cu salariile lunare ale personalului din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală față de care s-a făcut raportarea.

(2) Pentru funcțiile din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru care nu se regăsește același nivel al salariului de bază în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, salariul de bază se stabilește prin raportare la nivelul salariului de bază al funcției ierarhic inferioare pentru care există echivalent în Agenția Națională de Administrare Fiscală, calculat potrivit dispozițiilor alin. (1), la care

se adaugă diferența procentuală dintre salariile de bază ale acestor funcții existente anterior recalculării.

(3) Metodologia de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor în termen de maximum 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XIV. — (1) Până la operaționalizarea structurilor antifraudă teritoriale județene prevăzute la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, Direcția generală antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală va continua să își desfășoare activitatea la nivel regional, în mod similar organizării actuale.

(2) Până la operaționalizarea structurilor antifraudă teritoriale județene prevăzute la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 74/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală va desfășura, prin direcțiile de specialitate, următoarele activități specifice:

a) reorganizarea direcțiilor regionale antifraudă fiscală pentru a asigura funcționalitatea și operaționalizarea structurilor antifraudă teritoriale județene, inclusiv prin redistribuirea personalului de specialitate existent pe județe, precum și prin organizarea procedurilor de recrutare prin concurs a personalului necesar;

b) organizarea procedurilor legale pentru dotarea cu autoturisme și bunuri, inclusiv achiziționarea acestora, necesare funcționării structurilor antifraudă teritoriale județene.

(3) Până la operaționalizarea structurilor antifraudă teritoriale județene prevăzute la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală va întreprinde și oricare alte măsuri necesare, inclusiv proceduri, pentru a asigura funcționarea structurilor județene.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 14 martie 2024.

Nr. 23.

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2024 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României”, aflată în subordinea Băncii Naționale a României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2024 al Regiei Autonome „Imprimeria Băncii Naționale a României”, aflată în subordinea Băncii Naționale a României, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

Guvernatorul Băncii Naționale a
României,

Mugur Constantin Isărescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu

București, 14 martie 2024.

Nr. 228.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Regia Autonomă „Imprimeria Băncii Naționale a României”
Str. Luică nr. 198—202, sectorul 4, București
RO361242

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2024

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2024
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	124.132
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	122.132
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0
	2	Venituri financiare	5	2.000
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	112.623
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	107.373
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	62.223
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	175
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	23.821
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	21.444
		C1 ch. cu salariile	12	18.247
		C2 bonusuri	13	3.197
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.737
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	640
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	21.154
	2	Cheltuieli financiare	19	5.250
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	11.509
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	1.795
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	0
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	9.714
	1	Rezerve legale	27	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	9.714
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	833
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	5.274
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	5.274
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	0
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	0
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	4.440
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0
	a)	cheltuieli materiale	41	0
	b)	cheltuieli cu salariile	42	0
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	0
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	0
	e)	alte cheltuieli	45	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	71.989
	1	Alocații de la buget	47	0

			alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0
IX			CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	57.525
X			DATE DE FUNDAMENTARE		0
	1		Nr. de personal prognozat la finele anului	50	130
	2		Nr. mediu de salariați total	51	130
	3		Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	12.719
	4		Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	12.716
	5		Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	939
	6		Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	863
	7		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	56	1.815.385
	8		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	907
	9		Plăți restante	58	0
	10		Creanțe restante	59	0

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

